

Bruselj, 15. november 2017
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0230 (COD)**

13249/17
ADD 1 REV 1

CLIMA 280
ENV 848
AGRI 553
FORETS 44
ONU 136
CODEC 1600

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	12829/17
Št. dok. Kom.:	11494/16 - COM(2016) 479 final
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami – splošni pristop = Izjave

---

V prilogi vam pošiljamo izjave Hrvaške, Poljske, Finske in Komisije glede splošnega pristopa, ki ga je Svet (okolje) sprejel 13. oktobra 2017. Izjave bodo vključene v zapisnik seje Sveta.

HRVAŠKA

„Čeprav so v zadnji različici osnutka uredbe o LULUCF deloma vključene hrvaške spremembe, ki potrjujejo posebne okoliščine, v katerih se nahaja Republika Hrvaška zaradi vojne v 90. letih prejšnjega stoletja, tj. okoliščine, ki so neposredno vplivale in ki še naprej vplivajo na gospodarjenje z gozdovi, Republika Hrvaška meni, da je treba osnutek uredbe še dodatno izboljšati, da se upoštevajo posamezne značilnosti, zlasti v delu, ki se nanaša na zneske nadomestil v Prilogi VII.

Republika Hrvaška je država, bogata z gozdnimi površinami (najmanj 43 % celotne površine), zato predlagano besedilo splošnega pristopa v zvezi z uredbo o LULUCF, posebej pa predlagana prožnost 9,6 milijona ton ekvivalenta CO₂ za obdobje 2021–2030 skupaj s predlaganim kompenzacijskim faktorjem 12 %, zanjo pomeni, da bi lahko bila nepravilno kaznovana. To pomeni tudi, da bi morala industrija in gospodarstvo izravnati emisije iz sektorja LULUCF, čeprav bo v slednjem dejansko prišlo do odlivov do leta 2030.

Iz nedavnih ocen strokovnjakov je razvidno, da Republika Hrvaška potrebuje višjo kompenzacijo (32-odstotni kompenzacijski faktor), tj. letno omejitev kompenzacije na 2,5 milijona ton. V teh ocenah je upoštevano, da referenčno obdobje (2000–2009) za Republiko Hrvaško ni bilo reprezentativno, ker je bila intenzivnost sečnje razmeroma nizka in na neoptimalni ravni, razlog za to pa so bile domovinska vojna in minirane gozdne površine. Zato obstajajo načrti za povečanje intenzivnosti sečnje v Republiki Hrvaški, pri čemer je treba zagotoviti stalnost trajnostnega gospodarjenja z gozdovi in ohranjanja ponorov CO₂.

Republika Hrvaška glede na navedeno meni, da je še vedno potrebno povečanje zneska kompenzacije iz Priloge VII in zato ne more podpreti sprejetja splošnega pristopa.“

POLJSKA

„Gozdovi in zemlja so največja skladišča ogljika na svetu. Degradacija gozdov in zemlje negativno vpliva na kakovost in dostop do vode in biotsko raznovrstnost ter poslabšuje globalne probleme, kot so lakota, revščina in migracije. Omejevanje ali celo odprava teh problemov na svetovni ravni je eden od elementov Pariškega sporazuma. Kakovost voda je treba izboljšati in biotsko raznovrstnost zavarovati predvsem z regeneracijo naravnih sistemov, kot so gozdovi in tla. Posek gozdov v skladu z načeli pomlajevanja naravnih sistemov izboljšuje okoljske razmere, varuje biotsko raznovrstnost in ustvarja delovna mesta, tudi na podeželju.

Zato želi Poljska izraziti svoje pomisleke v zvezi s predlaganim osnutkom uredbe in **veliko obžalovanje zaradi izredne kompleksnosti novih predlogov v besedilu dokumenta, ki je bil kot splošni pristop sprejet na seji Sveta za okolje 13. oktobra 2017. Dogovorjeno besedilo je povprečnemu bralcu nerazumljivo. Menimo, da je treba najti pregledno in razumljivo rešitev**, ki bo splošno sprejemljiva. Pripravljeni dokument bo predstavljen na forumu v okviru Konvencije o podnebnih spremembah. Predlagana referenčna vrednost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodarji, je del nacionalno določenega prispevka Unije na podlagi Pariškega sporazuma, zato mora biti to metoda, ki jo lahko podprejo druge pogodbenice. Poleg tega moramo zagotoviti, da s predlagano rešitvijo ne bomo ustvarili dodatne birokracije ter prezrli napredka, doseženega v znanosti in izobraževanju. Pri tem mora biti EU vzor državam v razvoju.

V predlagani zakonodaji ni bilo ustrezno upoštevano dejstvo, da so gozdni ekosistemi največji in najpomembnejši ponori ogljika v Evropi. Države članice trajnostno gospodarijo z gozdovi in letno zagotovijo neto odstranitve v višini 440 milijona ton ekvivalenta CO₂. **V zakonodajnem predlogu manjka spodbuda državam članicam, da bi sprejele ukrepe, s katerimi bi omogočili profesionalizacijo gospodarjenja z gozdovi ter s tem povečali potencial gozdov za blaženje posledic podnebnih sprememb in upoštevali organski ogljik v gozdnih tleh.** V predlogu ni nikjer omenjena možnost, da bi z dodatnimi dejavnostmi v okviru gospodarjenja z gozdovi – kot so na primer spreminjanje gozdnih sestojev, povečanje potenciala naravnih gozdnih sestojev in uravnavanje obhodnje odraslih gozdnih sestavov – povečali odstranjene količine, ki jih vsrkajo gozdovi. **Poleg tega ne bi smeli oblikovati pravil za obračunavanje, ki bi lahko ustvarjala bremenitve v primeru, če bi se zaloge gozdne biomase, napovedane za obdobje do leta 2030, zvišale in bi predstavljale večje ponore.**

Zaskrbljenost zbuja tudi uvedba pravila Unije o „nepresežku emisij“. To je novo pravilo, ki na podlagi Kjotskega protokola ni zavezujoče in je bilo uvedeno na ravni Unije. Prvič, to pravilo temelji na členu 4 osnutka uredbe, v katerem je določeno, da morajo države članice zagotoviti, da nimajo neto emisij v sektorju LULUCF. Drugič, ta zamisel je skrb vzbujajoči precedens pri določanju cilja EU, ki bi lahko pomembno vplival na to, kako posamezne države članice gospodarijo z gozdovi. Odločno poudarjamo, da so za gozdarstvo pristojne države članice in da bi določitev cilja Unije ogrozila to pristojnost. Tretjič, trajnostno gospodarjenje z gozdovi je vrednota sama po sebi in ne more biti odvisno od delovanja sosednjih držav. Države članice, ki izpolnjujejo obveznosti iz člena 4 uredbe in trajnostno gospodarijo z gozdovi, ne smejo biti kaznovane zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki so jim naložene. Kompenzacija je dodeljena državam članicam na podlagi poljubno izbranega obdobja za referenčno vrednost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodarji; torej bi morale biti vse države članice upravičene do kompenzacije, če je to potrebno. Četrtrič, države članice skoraj do konca obračunskega obdobja ne bodo vedele, ali so upravičene do uporabe kompenzacije, zato ne bodo mogle sodelovati pri nobenem pomembnejšem strateškem načrtovanju, ker ne bodo vedele, ali bodo dosegle cilj EU.

Poleg tega želimo izraziti svoje stališče o referenčni vrednosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodarji, in predstaviti svojo razlago, kako naj bi to vrednost določili, ter dejavnike, ki bi jih bilo treba upoštevati pri določitvi.

Menimo, da bi morala biti referenčna vrednost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodarji, za posamezna leta v skladu z naravnim modelom razvoja gozdnih virov; treba bi bilo upoštevati potrebo po povečanju potenciala rasti gozdov ter sedanjo in predvidljivo strukturo starostnih razredov gozdnih sestojev v posamezni državi članici.

Poudarjamo, da bi bilo treba pri določitvi referenčne vrednosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodarji, upoštevati monitoring in redno ocenjevanje karakteristične biotske raznovrstnosti, značilne za vlogo gozdov v sistemu za ohranjanje naravnih virov v posameznih državah članicah. Vsak ukrep, ki vpliva na rast gozdnih virov in je „koristen“ odmik od tega modela, je dodaten antropogen ukrep, ki ga je treba upoštevati v okviru predlagane metode obračunavanja.

Nujno je treba spremeniti metodologijo za določanje referenčne vrednosti, ki je predlagana v osnutku uredbe. Ne smemo spreminjati pristopa, ki bi odstopal od doslej nesporne doktrine in zaradi katerega bi se rastoči gozdni viri v posamezni državi zaradi umetnih omejitev za namene sistema za obračunavanje obravnavali kot viri misij in ne kot naravni ponori.

Predlagamo, da se pri določitvi referenčne vrednosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, upošteva učinek sprememb, povezanih z naravno dinamiko in strukturo starostnih razredov. Treba je opozoriti, da države članice ne bi smele biti kaznovane zaradi trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, namenjenega povečanju gozdnih virov, ki ga izvajajo v skladu z vzpostavljeno prakso in nacionalno zakonodajo.

Strinjamo se s Komisijo, da bi lahko neuravnotežena starostna struktura gozdov (v primeru povečanja deleža starih starostnih razredov) povzročila dolgoročno zmanjšanje vloge gozdov kot ponorov ogljika.

Kljub prizadevanjem Komisije, ki želi države članice prepričati, da pristop za določitev referenčne vrednosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, ne bi smel neupravičeno vplivati na prihodnje omejitve glede intenzivnosti gospodarjenja z gozdovi, bi bila lahko uvedba morebitnih omejitev v predlagani zakonodaji v nasprotju z načeli Pariškega sporazuma, ki je namenjen ohranjanju ali krepitvi vloge gozdov kot dolgoročnih ponorov.

Treba je opozoriti, da predlagana referenčna vrednost z vidika razumevanja delovanja gozdov in izkoriščanja teh gozdov za gospodarski razvoj ni pravilna. Naše razumevanje vključevanja gozdarstva v podnebno politiko vključuje večjo produktivnost gozdarstva, tj. večjo proizvodnjo lesa. Ta pristop koristi družbi in hkrati tudi pomeni, da imajo gozdovi večjo vlogo pri varovanju in oblikovanju biotske raznovrstnosti ter večji učinek na kakovost vode in regeneracijo tal. S to izjavo želimo opozoriti na navedena vprašanja in pozvati k upoštevanju naših zahtev.“

FINSKA

„Finska je odločno zavezana globalni podnebni agendi, vključno s Pariškim sporazumom in ambicioznim svežnjem ukrepov EU za podnebne spremembe in energijo. Njen dolgoročni cilj je ogljično nevtralna družba, temelječa na obnovljivih virih energije, ki bo fosilne surovine nadomestila s trajnostno proizvedenimi materiali na biološki osnovi. Finska se je odločila, da bo do leta 2030 povečala delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije nad 50 %, postopoma opustila uporabo premoga v proizvodnji energije in zmanjšala rabo fosilne nafte za polovico. Naš cilj je doseči ogljično nevtralnost do leta 2045.

Finska poudarja, da bi lahko izid seje Sveta za okolje 13. oktobra 2017 povzročil veliko tveganje, da pravila za obračunavanje ne bodo odražala realnosti. Po našem mnenju takšen izid ne spodbuja trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, uporabe trajnostnih in dolgotrajnih gozdnih proizvodov ali prehoda na gospodarstvo na biološki osnovi. Nadomestilo, ki je predvideno v uredbi, je pozitiven ukrep, ki pomeni napredek, vendar pa dogovorjena količina Finski na zadostuje, da bi lahko pokrila bremenitve, nastale zaradi pravil za obračunavanje.

Na Finskem je in bo še naprej sektor LULUCF, še zlasti gozdovi, pomemben neto ponor. Zaradi pravil za obračunavanje bi bili gozdovi obravnavani kot vir emisij in bi torej cilj učinkovitega zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov za Finsko daleč presegal 40 %. To ne bi bilo v skladu s sklepi Evropskega sveta iz oktobra 2014.“

EVROPSKA KOMISIJA

„Na zahtevo več držav članic bi Komisija rada pojasnila svoje razumevanje pravil za obračunavanje za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, določena v njenem predlogu uredbe LULUCF.

Komisija opozarja, da se v skladu z njenim predlogom uredbe LULUCF odvzemi in emisije na gozdnih zemljiščih, s katerimi se gospodari, obračunavajo na podlagi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi.

Komisija poudarja, da v skladu z navedenim predlogom predlagana referenčna vrednost za gospodarjenje z gozdovi temelji na oceni prihodnjega ponora ogljika v gozdu, opravljeni na podlagi projekcije zabeleženih gozdnih značilnosti ter praks in intenzivnosti gospodarjenja z gozdovi, dokumentiranih v preteklem referenčnem obdobju¹.

Komisija nadalje poudarja, da predlagana referenčna vrednost za gospodarjenje z gozdovi v celoti upošteva prihodnji vpliv dinamičnih značilnosti gozdov, povezanih s starostjo, kot so premer, vrsta, pogostost rotacije, pretekle stopnje rasti, in ne preprečuje prihodnjega povečanja sečnje. Te značilnosti lahko v ustrezno dokumentiranih primerih upravičijo sečnjo do obsega letnega prirasta gozdov. Takšno povečanje sečnje je v skladu s pristopom z uporabo referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Pri določanju referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi bi bilo zato treba upoštevati povezano zmanjšanje odvzemov, potrebno za uresničitev navedenega.

Neravnotežje v starostni strukturi gozda (zaradi prevelikega števila starih dreves) lahko povzroči dolgoročno zmanjšanje ponora. Komisija državam članicam zagotavlja, da pristop z uporabo referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi zato ne ovira neupravičeno prihodnjih prilagoditev intenzivnosti gospodarjenja z gozdovi, s katerimi se v skladu s Pariškim sporazumom ohranja ali krepi dolgoročni ponor ogljika.“

---

¹ V dokumentu 12829/17 je navedeno obdobje 2000–2009.